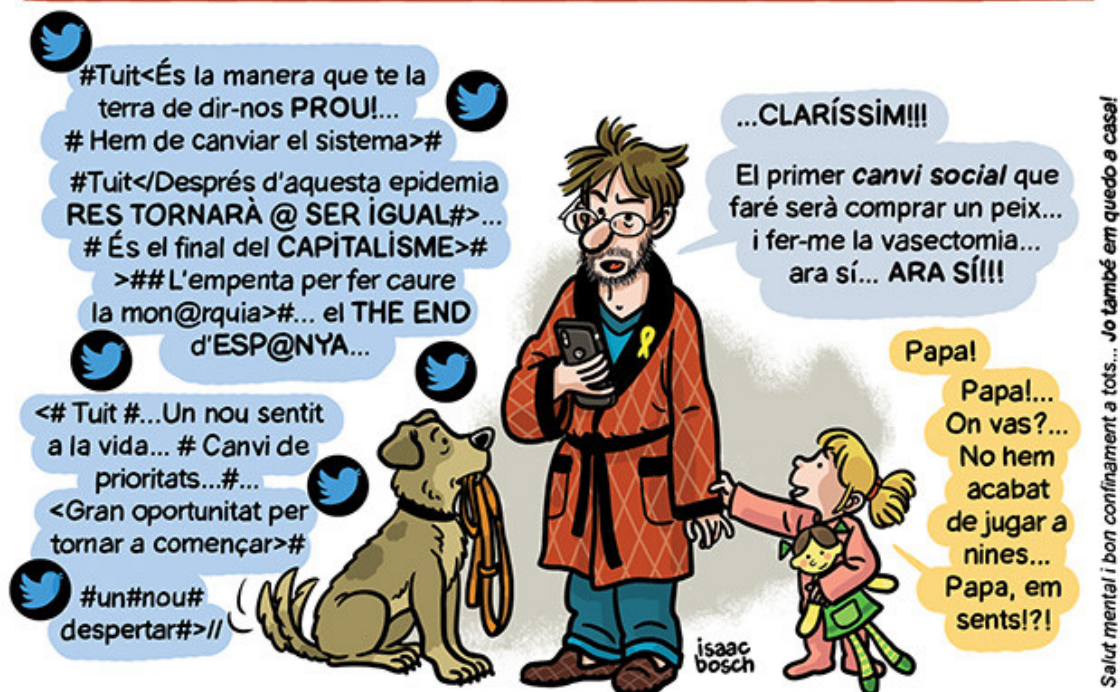


El so del silenci

À EDITORIAL DEL CUL

COVID-19

La por i el confinament fan nèixer una esperança de canvi del model econòmic i social



Il·lustració: Isaac Bosch.

La crisi sanitària del batejat com a Covid-19 ha fet estralls. És impossible no parlar-ne contínuament. Entre moltes altres coses perquè el confinament es fa indispensable i les circumstàncies s'eixamplen. Els intel·lectuals i pensadors que encara no han embogit -es fa difícil estant tancats tantes hores a casa- comencen a dir, i no els falta raó, que aquest sotrac marcarà un abans i un després en la nostra quotidianitat o, com a mínim, ens replantejarem alguns aspectes de mobilitat, consum, convivència i, especialment, de prioritització d'allò que és essencial a la vida.

A Manresa, esperem que també. Per exemple, no sabeu que contents que estan els veïns dels carrers dels voltants de Sobrerroca, ara que ha deixat de sonar la música per ?animar la compra?. En les sortides mig furtives per anar a buscar provisions o passejar la mascota, la quietud s'agraeix. I que no circulin cotxes, encara més. Malgrat tot, l'essència del botiguer és irrefrenable, fins i tot exposat al contagiós coronavirus. Aprofitant l'avinentesa, veient que hi ha aparcament per donar i per vendre, potser ara diran que la solució és no pagar la zona blava. La qüestió és queixar-se sempre de l'Ajuntament i tocar els pebrots.